ROZHODNUTIE SÚDNEHO DVORA (osobitná komora podľa článku 123b rokovacieho poriadku)

z 24. júna 2009

Vo veci C-197/09 RX,

ktorej predmetom je návrh prvej generálnej advokátky na preskúmanie podľa článku 62 Štatútu Súdneho dvora, predložený 4. júna 2009,

SÚDNY DVOR (osobitná komora podľa článku 123b rokovacieho poriadku),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Lenaerts (spravodajca),

so zreteľom na článok 225 ods. 2 druhý pododsek ES,

so zreteľom na článok 62 Štatútu Súdneho dvora,

so zreteľom na návrh prvej generálnej advokátky E. Sharpston,

vyhlásil toto

Rozhodnutie

1 Návrh na preskúmanie, ktorý podala prvá generálna advokátka, sa týka rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (odvolacia komora) zo 6. mája 2009, M/EMEA (T-12/08 P, ďalej len „rozsudok zo 6. mája 2009“), ktorým Súd prvého stupňa jednak zrušil uznesenie Súdu pre verejnú službu Európskej únie (prvá komora) z 19. októbra 2007, M/EMEA (F-23/07), ako aj rozhodnutie Európskej agentúry pre lieky (EMEA) z 25. októbra 2006 v rozsahu, v akom ním bola zamietnutá žiadosť pána M. z 8. augusta 2006 o predloženie jeho veci posudkovej komisii pre invaliditu (ďalej len „rozhodnutie z 25. októbra 2006“), jednak zaviazal EMEA na zaplatenie odškodného žalobcovi vo výške 3 000 eur.

Skutkové okolnosti predchádzajúce konaniu

2 Z rozsudku zo 6. mája 2009 vyplýva, že pán M., dočasný zamestnanec, ktorý nastúpil do služby v EMEA v októbri 1996, utrpel v marci 2005 pracovný úraz a od toho času je práceneschopný. Platnosť jeho zmluvy s EMEA sa skončila 15. októbra 2006.

3 Dňa 17. februára 2006 pán M. požiadal o vytvorenie posudkovej komisie pre invaliditu. EMEA žiadosť zamietla listom z 31. marca 2006.

4 Dňa 3. júla 2006 podal pán M. proti tomuto zamietnutiu žiadosti sťažnosť, ktorá bola zamietnutá rozhodnutím z 25. októbra 2006.

5 Medzičasom podal pán M. 8. augusta 2006 novú žiadosť o vytvorenie posudkovej komisie pre invaliditu, ku ktorej pripojil lekársku správu doktora W.

6 Listom z 29. novembra 2006 EMEA pánovi M. oznámila, že túto žiadosť nemožno považovať za novú žiadosť v zmysle článku 59 ods. 4 Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev, a že preto musí byť zamietnutá z rovnakých dôvodov, aké sa uvádzajú v rozhodnutí z 25. októbra 2006.

7 Listom z 25. januára 2007 pán M. podal sťažnosť, v ktorej žiadal o zrušenie rozhodnutia z 25. októbra 2006 v rozsahu, v akom zamieta jeho žiadosť z 8. augusta 2006. Na druhý deň okrem toho zaslal EMEA žiadosť o náhradu hmotnej škody a nemajetkovej ujmy.

8 EMEA listom z 31. januára 2007 zamietla túto sťažnosť a túto žiadosť.

9 Pán M. podal 19. marca 2007 žalobu na Súde pre verejnú službu, v ktorej navrhol jednak zrušiť rozhodnutie z 25. októbra 2006, jednak zaviazať EMEA na zaplatenie sumy 100 000 eur z titulu náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

10 Na základe námietky neprípustnosti, ktorú vzniesla EMEA, Súd pre verejnú službu už citovaným uznesením M/EMEA zamietol žalobu ako neprípustnú, tak pokiaľ ide o návrhy na zrušenie, ako aj o návrhy na náhradu škody. Dospel najmä k záveru, že návrhy smerujúce proti rozhodnutiu z 25. októbra 2006 z dôvodu, že ním bola zamietnutá žiadosť pána M. z 8. augusta 2006, sú neprípustné, pretože uvedené rozhodnutie je potrebné chápať tak, že len potvrdzuje rozhodnutie obsiahnuté v liste EMEA z 31. marca 2006.

11 Na základe odvolania, ktoré pán M. podal proti tomuto uzneseniu, Súd prvého stupňa v rozsudku zo 6. mája 2009 uznesenie zrušil, pretože sa domnieval, že je poznačené nesprávnym právnym posúdením v tom, že rozhodlo o neprípustnosti návrhov pána M. na zrušenie a náhradu škody.

12 Domnievajúc sa, že stav konania dovoľuje rozhodnúť vo veci, Súd prvého stupňa následne rozhodol, že návrhy pána M. na náhradu škody sú vecne prípustné a uložil EMEA zaplatiť odškodné vo výške 3 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy uvádzanej pánom M.

Posúdenie

13 Treba konštatovať, že v predmetnej veci nedostatok podmienok konania v zmysle článku 114 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, v danom čase uplatniteľného na Súd pre verejnú službu, ktorý ako námietku neprípustnosti vzniesla EMEA v konaní na Súde pre verejnú službu, mal za následok, že prejednanie a posúdenie veci týmto súdom v rámci prvostupňového konania sa týkalo výlučne prípustnosti žaloby, ktorú podal pán M., a návrhov v nej obsiahnutých.

14 Návrhy na náhradu škody, ktoré podal pán M., smerujúce najmä k získaniu náhrady ním uvádzanej nemajetkovej ujmy, za týchto okolností neviedli — pokiaľ ide o vec samu — ku kontradiktórnemu prejednaniu veci v písomnej, a dokonca ani v ústnej forme v rámci konania na Súde pre verejnú službu. Navyše neboli predmetom meritórneho posúdenia a rozhodnutia zo strany tohto súdu.

15 Okrem toho z písomných vyjadrení, ktoré účastníci konania predložili v rámci odvolacieho konania na Súde prvého stupňa, nevyplýva, že sa na tieto návrhy meritórne sústredilo kontradiktórne písomné prejednanie veci predtým, ako tento súd rozhodol o dôvodnosti návrhu pána M. na náhradu nemajetkovej ujmy a priznal mu z titulu tejto ujmy odškodné vo výške 3 000 eur na ťarchu EMEA. Navyše, ani zápisnica z pojednávania, ktoré sa uskutočnilo 23. januára 2009 na Súde prvého stupňa, ani rozsudok zo 6. mája 2009 neobsahujú údaje, ktoré by naznačovali, že dôvodnosť toho návrhu, najmä presný rozsah nároku pána M. na odškodné za nemajetkovú ujmu, boli prediskutované počas uvedeného pojednávania.

16 Z toho vyplýva, že v rozsudku zo 6. mája 2009 Súd prvého stupňa, pokiaľ ide o vec samu, čiastočne vyhovel návrhu na odškodné za ujmu uvádzanú pánom M., hoci nedostatok podmienok konania na Súde pre verejnú službu spôsobil, že pokiaľ ide o vec samu, nebolo možné ju pred týmto súdom kontradiktórne prejednať ani písomne, ani ústne, a okrem toho sa nezdá, že by sa takéto prejednanie uskutočnilo pred Súdom prvého stupňa.

17 Za týchto podmienok je potrebné konštatovať, že existuje vážne nebezpečenstvo ohrozenia jednoty alebo vnútorného súladu práva Spoločenstva tým, že rozsudok zo 6. mája 2009 rozhodol o merite návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy uvádzanej pánom M.

18 Preto je potrebné preskúmať rozsudok zo 6. mája 2009.

19 V tejto súvislosti je po prvé potrebné preskúmať, čo treba rozumieť pod slovami „stav konania dovoľuje rozhodnúť vo veci“ v zmysle článku 61 Štatútu Súdneho dvora a článku 13 ods. 1 prílohy uvedeného štatútu, keď v konaní na prvom stupni, v tomto prípade na Súde pre verejnú službu, žalovaná navrhla, aby uvedený súd rozhodol o námietke neprípustnosti bez toho, aby prejednal vec samu, a keď odvolací súd, v tomto prípade Súd prvého stupňa, zruší uznesenie prvostupňového súdu, ktorým bolo vyhovené uvedenej námietke neprípustnosti.

20 Po druhé je potrebné preskúmať, či skutočnosť, že odvolací súd, v tomto prípade Súd prvého stupňa, po tom, ako zrušil uvedené uznesenie a rozhodol, že žaloba, a konkrétne návrhy na náhradu škody v nej obsiahnuté sú prípustné, rozhodne o merite návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy uvádzanej žalobcom, hoci sa v tejto súvislosti vec na prvostupňovom súde, v tomto prípade na Súde pre verejnú službu, kontradiktórne písomne ani ústne neprejednala, a nezdá sa, že by bola takýmto spôsobom prejednaná pred odvolacím súdom, predstavuje porušenie požiadaviek súvisiacich s právom na spravodlivé súdne konanie, najmä s požiadavkou na rešpektovanie práva na obranu.

21 Po tretie, za predpokladu, že by bolo potrebné konštatovať, že rozsudok zo 6. mája 2009 porušuje článok 61 Štatútu Súdneho dvora, ako aj článok 13 ods. 1 prílohy uvedeného štatútu a/alebo že ním boli porušené požiadavky súvisiace s právom na spravodlivé súdne konanie, najmä s požiadavkou na rešpektovanie práva na obranu, je potrebné preskúmať, či a do akej miery tento rozsudok narúša jednotu alebo vnútorný súlad práva Spoločenstva.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (osobitná komora podľa článku 123b rokovacieho poriadku) rozhodol:

1. **Je potrebné preskúmať rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (odvolacia komora) zo 6. mája 2009, M/EMEA (T-12/08 P).**

2. **Preskúmanie sa bude týkať otázky, či rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 6. mája 2009, M/EMEA (T-12/08 P), narúša jednotu alebo vnútorný súlad práva Spoločenstva tým, že uvedený súd ako odvolací súd vyložil pojem „stav konania dovoľuje rozhodnúť vo veci“, obsiahnutý v článku 61 Štatútu Súdneho dvora a článku 13 ods. 1 prílohy uvedeného štatútu, tak, že mu umožňuje, aby sám vec prejednal a meritórne o nej rozhodol bez ohľadu na to, že odvolanie, ktoré mu bolo predložené, sa týkalo posúdenia toho, ako bolo na prvom stupni naložené s námietkou neprípustnosti, a že aspekt sporu, ktorý bol takto prejednaný, sa ani na tomto súde, ani na Súde pre verejnú službu Európskej únie ako prvostupňovom súde neprejednal kontradiktórne.**

3. **Oprávnené subjekty uvedené v článku 23 Štatútu Súdneho dvora a účastníci konania na Súde prvého stupňa Európskych spoločenstiev môžu v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia predložiť Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev písomné pripomienky k tejto otázke.**

Podpisy